

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 28433

гр. София, 14.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
закрито заседание на 14.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

като разгледа дело номер **8619** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Делото е образувано по жалба на М. В. К., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Ч., срещу Заповед за прилагане на ПАМ № GRAM-2367611 / 27. 06. 2026 г. на младши автоконтрольор към Отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

Допълнително, след депозиране на жалбата е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорения административен акт.

По това искане ще се произнесе дежурен съдия, съобразно вътрешните правила за разпределение на делата в АССГ.

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на изпълнението на обжалваното постановление е процесуално допустимо - предявено в срок и от активно легитимирано лице, адресат на оспорения акт.

Преценено по същество искането за спиране на изпълнението е неоснователно.

С оспорената Заповед за прилагане на GRAM-2367611 / 27. 06. 2026 г. на младши автоконтрольор към Отдел „Пътна полиция“ - СДВР на М. К. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който управлява МПС след употреба на наркотични вещества или техните аналози, установена с медицинско и химикотоксикологично лабораторно изследване или с тест, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

На основание чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка.

Допуснатото предварително изпълнение по силата на закона може да бъде спряно по реда на чл. 166, ал. 4 АПК – по искане на оспорващия и при условията на чл. 166, ал. 2 АПК.

В случаите, когато законодателят регламентира предварително изпълнение на определена категория административни актове, каквато е и конкретната заповед за налагане на ПАМ по чл. 171, т.1, б. „з“ от ЗДвП, той презюмира наличието на една, няколко или на всички предпоставки

по чл. 60, ал.1 от АПК. Тъй като предварителното изпълнение се допуска по силата на закона, не е необходимо административният акт в тази част да е изрично мотивиран и дори не е необходимо актът да съдържа волеизявление в този смисъл. Както волеизявлението, така и мотивите за него, се заместват от съответната законова разпоредба.

Предпоставка за спиране от съда на предварителното изпълнение, е наличието на противопоставим друг интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60 от АПК. В тежест на жалбоподателя пред административния съд е да посочи и установи наличието на обстоятелства, поради които спирането на изпълнението на заповедта би било основателно.

В настоящия случай се сочи, че жалбоподателката се грижи за пълнолетния си син, който е с шизоафективно разстройство, което налага посещение при психиатър, за което е транспортиран от майка си. Представя доказателства за родствена връзка, както и за заболяването на сина си.

За да се спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта е необходимо адресатът на акта, искащ спиране, да докаже, чрез надлежни доказателства, че то би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда - чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от АПК. Вредата може да бъде както имуществена – загуба или пропусната полза, така и неимуществена и да се изразява в засягането на неимуществени права и свободи. Настъпването ѝ следва да е достатъчно вероятно. За настъпването на вредите трябва да бъдат представени доказателства, а не само да има твърдения в тази насока.

В конкретния случай, представените доказателства за заболяването на сина на жалбоподателката – епикриза от Държавна психиатрична болница, амбулаторен лист, медицинско направление и протокол за действие, заедно с доказателства за роднинската връзка, са достатъчно основание да се обуслови нуждата от спиране на оспорения акт.

Видно е, че синът на жалбоподателката страда от сериозно психично заболяване, което предполага адекватно лечение, като транспортирането до съответния специалист не би могло да се осъществи с обществен транспорт, предвид отразеното в амбулаторния лист суицидни опити и импулсивна агресия към майка си.

В случая е и налице ново обстоятелство, настъпило след издаване на оспорения акт, тъй като медицинското направление от психиатър е от 09. 07. 2026 г.

На базата на така представените доказателства, съдът намира, че предварителното изпълнение на атакувания акт би могло да причини значителна или трудно поправима вреда за жалбоподателя по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК, доколкото същата не би могла да полага необходимата грижа за болния си син, поради което искането за спиране следва да бъде уважено.

По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 4 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА по жалба на М. В. К., ЕГН [ЕГН], предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на ПАМ № GRAM-2367611 / 27. 06. 2026 г. на младши автоконтрольор към Отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му и връчването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ :

